

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN
NR.4, 20. ÅRGANG, NOVEMBER 2012

K.O.T. Kunst omkring Trolden udgives i samarbejde mellem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn og Vejen Kunstmuseum. Bladet udkommer fire gange årligt.

Redaktion:

*Gunna Kjelstrøm (ansvarshavende)
Teresa Nielsen, teni@vejenkom.dk*

Lay-out skabelon:

www.helle-jensen.dk

Tilrettelæggelse:

Frederik Madsen

Oplag: 1500 stk.

Trykning: LH Grafisk.

Abonnement: Medlemmer af kunstforeningen får bladet tilsendt.

Bladet ligger fremme på museet og sendes til museets samarbejdspartnere.

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn

Formand: Frode Bertelsen

Ludvig Schrødersvej 10D, Askov

6600 Vejen

tlf. 7536 2192

kafro.bertelsen@bbsyd.dk

Redaktør: Gunna Kjelstrøm

Engparken 6, 6580 Vamdrup

tlf. 7558 2042

gunna.kj@gmail.com

INDHOLD

Nyt fra Vejen Kunstmuseum, side 3

HIMMERLAND, side 6

Ordinær generalforsamling, side 8

Kunstforeningens 3-dagestur, side 9

Glasurglæder, side 10

Pianist Jonas Frederik, side 12

Den mexikanske maler Frida Kahlo, side 13

Maler og keramiker Christine Swane, side 14

Keramiker Gerd Baarstrøm, side 16

Amrikansk kunst og identitet, side 17

Ægyptologien og Astronomien, side 18

Forsiden

Jette Löwén Dalls "Princess of Keramos" vises som en del af udstillingen "Glasurglæder". Her er prinsessen nået ud i den farlige skov.

NYT FRA VEJEN KUNSTMUSEUM

Af Teresa Nielsen, museumsleder

Der nok at KLAPpe af på Vejen Kunstmuseum. Sommeren og efteråret har budt på så mange gode oplevelser. Klapperiet handler ganske særligt om KLAPstole. Nu er Vejen Kunstmuseum blevet et RIGTIGT museum, der også kan byde gæsterne de gode, lette klapstole, der flittigt bruges fx under omvisninger på museet. De er en gave fra Vejen Kunstmuseums Erhvervsklub suppleret med midler fra "Troldeindsamlingen" – frivillige bidrag fra museets veltilfreds gæster.

Klapstolene blev indviet den 13. juni 2012 af et hold sygeplejersker fra Vejen Kommune.

FORMIDLING PÅ MANGE PLANER

Juni bød på Store Cykeldag, hvor Linda Klitmøller og Teresa Nielsen inviterede på cykeltur til kulturens og kunstens små fortællinger i Læborg-Bække-egnen med start og slut ved Læborg Kirke. Der står den store runesten smykket med to Thors hamre. Cykelturen gik ikke helt ud til Bente Skjøttgaards relief SPOR, der til gengæld har været flot omtalt af Poul Husted i Politiken den 17. juni. Museets forvalter, Frederik Madsen, har sidst i juni fulgt op på stedet med en geocache-post, der medfører, at helt andre gæster opsøger kosporsrelieffet. Det giver sjove bemærkninger i logbogen på internettet!

Museets praksisbaserede formidling har været genstand for to artikler af Miriam Katz i det seneste nummer af tidsskriftet "Billedkunstneren". De gode resultater ses fx i søgningen til museets ferieværksteder og de over 100 elever om ugen i Vejen Billedskole samt i skolernes interesse for at arbejde i spændingsfeltet mellem omvisninger og egne opgaver. I august har en flok 3g'ere fra Vejen Gymnasium været prøvekaniner

i et formidlingsforsøg, hvor *Det moderne gennembrud* i nær dialog med deres lærer Elisabeth Østergård, blev gennemgået med afsæt i tekster, som de havde læst og kunstarter på Vejen Kunstmuseum. Efterfølgende arbejdede eleverne i grupper rundt om på museet, hvor de hjemmevant slog sig ned og fik i fællesskab lavet kloge, moderne bud på illustrationer til en tekst fra århundredeskiftet – meget mere om det projekt i næste nummer af Kunst omkring Trolden.

Siden påsken 2012 har Henrik Mennés inddragende skulptur, en mægtig tegnemaskine/pantograf stået til rådighed for museets gæster i den grønne Skibelunds sal. Den har været til stor glæde for børnehaver, SFO'er, skoleklasser og museets voksne gæster. Her bruges pantografens modsat, hvad man plejer. Der tegnes på et gigantisk A4 ark, der angives af metalrammen og vinylen på gulvet. Tegnebevægelserne konverteres ned på et A4 ark på bordfladen i "kontrolltårnet". Midt i november nedtages skulpturen, da der skal gøres plads til vinterens arrangementer. Men lige nu leges med tanken, om det skulle være muligt at gennemføre og få bekostet en udendørs opstilling af pantografen. Fortsættelse følger, måske...

I oktober-november har tegnemaskinen fået selskab af en udstilling af fantasifulde huse skabt af Rebecca Noer elever fra Ladelund Efterskole. Husene er resultatet af en workshop, som eleverne har været til på museets atelierloft hos formidler Sophus Ejler Jepsen. De har arbejdet med digitale spejlinger af fragmenter af et billede af et hus, der har betydet noget særligt for dem. Resultatet blev uendelige mønstre, der er kørt ud som tapet og klæbet på deres helt individuelle bygningsværker. Ved hver ligger en lille historie og gengivelse af det oprindelige foto.

Henrik Mennés mægtige tegnemaskine er blevet flittigt brugt af små og store gæster på museet.

Efterårsferie

Der er på Vejen Kunstmuseum stærke traditioner for ferieværksteder. For anden gang er de gennemført med støtte fra en super gruppe frivillige hjælpere. De har i uge 42 muliggjort velbesøgte aktiviteter tirsdag-fredag kl. 11-15. Det er imponerende at se familier og deres venner sætte tid af til adskillige timers koncentreret og fornøjelig opdagelsesrejse i kunstens verden. Den aktuelle Axel Hou-udstilling havde udstukket temaet bøger, der blev bearbejdet under overskriften BUILD-a-BOOK. Syv poster på vej gennem museet satte fokus på kunstnernes arbejde med bøger. På atelierloftet blev der arbejdet videre med bøgernes udstyr, og der var mulighed for at lave bakke-marmor. Det blev en kæmpe oplevelse for alle! En serie you-tube film

illustrerede teknikken, og folk lod sig inspirere af de vildeste mønstre – helt i tråd med Jens Lunds psykedeliske verden, der opleves i hans hovedværk, "Herrens Herlighed" fra 1899-1900, der hænger i Malerisalen på museet. Se og læs mere om værkstedet på www.vejenkunstmuseum.dk.

Museumspladsen og Astronomien

Takket være gode tilsagn fra A.P. Møller og Hustru Chastine Mckinney Møllers Fond til almene Formaal og Ny Carlsbergfondet går arbejdet med nytænkningen af Museumspladsen stille i gang i løbet af efteråret og foråret. Det er nu blomsterløgene skal i jorden, om vi skal kunne nyde dem til foråret! Grafiker Helle Jensen, der har formet museets logo, Vejen Billedskoles logo og formen på dette blad har også udført et bomærke til pladsen, hvor en spire vokser frem et sted mellem en rododendron-knop og en af Jens Lunds "Forvandlede Blomster" med antydningen af noget, der kunne minde om et kranie...

I lange tider har Niels Hansen Jacobsens skulptur "Astronomien" været udlånt til udstillingen "Himmelgæder" på Fuglsang og siden Fyns Kunstmuseum. Det var dejligt atter at have den i Skulptursalen, hvor den byder gæster velkommen. Der har den fanget og fascineret ægyptologen Poul John Frandsen, der i dette blad bidrager med nogle tanker om skulpturen fra en helt anden vinkel end kunsthistorikerens! ■

"Astronomien" ses bagest under flytningen fra Fyns Kunstmuseum.

**MUSEUMS
PLADSEN** VEJEN
KUNST
MUSEUM

HIMMERLAND **- ny roots musik fra Danmark**

Koncert fredag den 8. februar kl. 19.30

Bandet Himmerland fortæller: Vi er et spritnyt band, som spiller musik komponeret med udgangspunkt i fem meget forskellige musikeres traditioner og kulturer. Vi mødtes under indspilningerne af soloalbummet "Himmerlandsmelodier", et projekt skabt af bandets grundlægger, saxofonist Eskil Romme.

Efter en turné på Færøerne besluttede vi os for at udvide konceptet, og vi er stolte af at kunne præsentere Himmerland, som spiller Ny roots musik fra Danmark.

I august 2012 optrådte Himmerland på Tønder Festival, og i den forbindelse udgav vi bandalbummet, "Himmerland – New Danish Roots Music".

Siden starten i 2010 har vi turneret intensivt og har bl.a. spillet i Danmark, Sverige, Italien, Grækenland, Skotland, Ungarn, Bulgarien, Ukraine, Rusland, Canada og Sydamerika, og i foråret 2013 drager vi bl.a. til Tyskland, Australien og New Zealand.

ESKIL ROMME (sopransaxofon) er fra Fyn, men har boet i Himmerland det meste af sit liv. I løbet af de 30 år Eskil har spillet, har han blandet traditionel dansk musik med jazz og andre relaterede genrer. På sine mange rejser i Skandinavien og Storbritannien har han udviklet sin helt egen "Nordsø blanding" af lyd og stilarter. I 2009 udgav han albummet "Himmerlandsmelodier", som samtidig blev starten på bandet Himmerland. Eskil er kunstnerisk leder af den lille men velrenommerede Halkær Festival, og han er kendt for sine mange internationale turneer med Færd og Kryss.

DITTE FROMSEIER (violin, vocals) kommer fra Bornholm. Ditte er en bemærkelsesværdig violinist og sanger på den danske folkemusikscene. Hun er involveret i en lang række bands og har turneret i Danmark og rundt i verden. Hun er også koordinator på folkemusiklinjen på Syddansk Musikkonservatorium og Skuespillerskolen i Odense. Ditte er kendt fra sit arbejde i bands som Habbadám, Fiol Ministeriet og senest i duoen Fromeier/Hockings.

MORTEN ALFRED HØIRUP (guitar, sang) er opvokset på Syd-lolland, men flyttede til København som 16-årig. Morten har i løbet af sine mere end 25 år som professionel musiker turneret over hele verden med danske og udenlandske musikere. I 2004 modtog han en Danish Music Award (Danish "Grammy") som "Årets Danske Folk Komponist". Han er desuden en dedikeret musikjournalist inden for folkemusikgenren, og står bag radioprogrammet Folk Danmark, på Den 2. Radio. Morten er kendt fra violin - og guitarduoen, Hugaard & Høirup, og den dansk-finsk-amerikanske trio, American Café Orchestra (ACO).

ANDRZEJ KREJNIUK (elektrisk basguitar, sang) er født i Polen af polske forældre, men har levet i Danmark det meste af sit liv. Andrzej er en respekteret musiker og komponist og en fremragende solist på den elektriske bas. Han har stor erfaring fra den danske og internationale jazz- og verdensmusikscene, og han spiller til dagligt med bl.a. "Lelo Nika", "Afenginn" samt naturligvis med sit eget jazzfusionsband, "Abstract Virtuality".

AYI SOLOMON (perkussion, sang) er fra Ghana, men har boet i København i mange år. Solomon nyder stor respekt overalt, hvor han spiller. Han har udgivet to albums i eget navn, og han har optrådt og turneret med en lang række topprofessionelle bands og projekter, inden for rock, pop og jazz. Blandt de bedst kendte er Pierre Dørge & The New Jungle Orchestra, Moussa Diallo Trio og Palle Mikkelsen.

Få mere at vide på <http://www.himmerland.it>

Billetter:

Forsalg fra den 1. december 2012 kl. 10- 16 på Vejen Kunstmuseum

Pris: 200/225 kr. incl. en let anretning, som serveres i pausen

Drikkevarer kan købes ■

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn

Onsdag den 22. januar 2013

Kl. 19.30 på Vejen Kunstmuseum

Dagsorden

1. Valg af dirigent

2. Formandens beretning

3. Kasserens beretning

4. Fastsættelse af kontingent for 2013

Nuværende: 175 kr. for 1 person, 325 kr. for 2 personer på samme adresse

5. Indkomne forslag

Skal være formanden i hænde senest 14. januar 2013

6. Valg til bestyrelsen

På valg er:

Anna Hartvig - modtager genvalg

Karen Marie Knudsen - modtager genvalg

Frode Bertelsen - modtager genvalg

7. Valg af suppleant

På valg er:

Hanne Pedersen - modtager genvalg

8. Valg af revisor

9. Valg af revisorsuppleant

10. Orientering om Vejen Kunstmuseum

Museumsleder Teresa Nielsen fortæller

11. Eventuelt

Gevinsterne bliver udstillet i Den Danske Bank lige efter nytår og frem til generalforsamlingen.

Efter generalforsamlingen er der bortlodning af gevinster, kaffebord og underholdning. ■

KUNSTFORENINGENS 3-DAGESTUR TIL NORDJYLLAND I AUGUST.

Der var stor tilfredshed med turen, der var indholdsrig og meget vellykket.

GLASURGLÆDER

- keramiske prinsesser og forrevne kraterskove

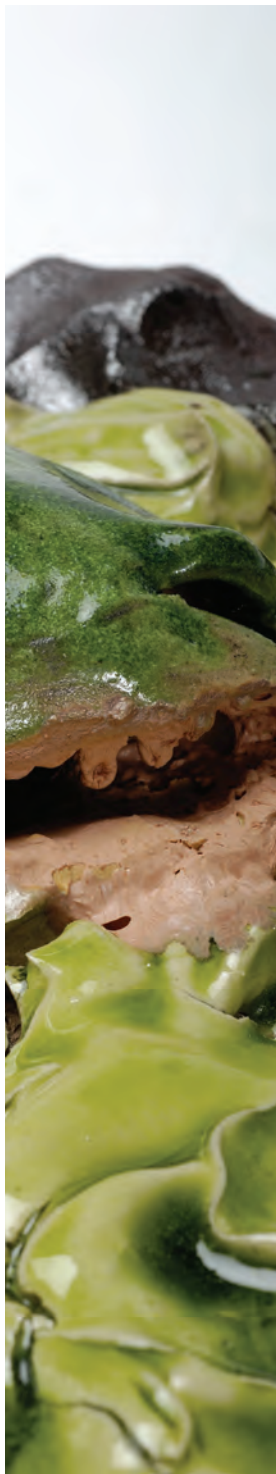
Af *Teresa Nielsen, museumsleder*

Fra 1.-24. december åbnes gradvist de 24 monter i udstillingen GLASURGLÆDER. Vejen Kunstmuseums mægtige "julekalender" fyldes i år af keramisk formgiver Jette Löwén Dall, født 1979. Med afsæt i museets hovedperson, billedhugger Niels Hansen Jacobsens keramiske værker er omdrejningspunktet glasurens vilde stoflighed. Den beskrives i Jette Löwén Dalls tableauer i kalenderen og perspektiveres i udstillingssalene i dialog mellem Hansen Jacobsens keramik og indlånte værker af Ane Fabricius Christiansen, Gurli Elbækgaard (født 1969), Morten Løbner Espersen (født 1965), Bente Skjøttgaard (født 1961) og Asger Kristensen (født 1951). Gennem udstillingens værker, skiltningen, omvisninger og hjemmesidens ord og billeder får museets gæster nye vinkler på Hansen Jacobsens keramiske virke. Udstillingen bliver en slags "beginner's guide" til keramikken som kunstnermateriale.

Jette Löwén Dalls projekt "Princess of Keramos" fylder kalenderens 24 udstillingsmontrer med tableauer, hvor prinsessen fortsætter den rejse, som hun i 2007 begyndte i keramikens verden. Udstillingen bliver en blanding af helt nye og ældre landskaber. Også her inddrages værker af Niels Hansen Jacobsen, og den lille prinsesse kommer ud på *the dark side* i mødet med forskellige lermasser, andre materialer som porcelænsnipsfigurer og stofligheder som gips og mursten. Fortællinger om fx celadon skoven eller den svovlholdige syresø kommer til at ligge som trykte tekster i udstillingen og bliver i løbet af december tilgængelige på www.vejenkunstmuseum.dk.

For tredje år i træk satser museet på at lægge julekalenderudstillingen ud via www.vejenkunstmuseum.dk, så den dag for dag kan følges hvor som helst fra. På hjemmesiden kan man fra et billede af kalenderen klikke sig til 1) den enkelte montres indhold med 2) en kort tekst. I forlængelse af museets formidlingsfokus på praksis og materialer vil der denne gang også være 3) en længere fortælling for de nysgerrige og nørdede om teknik og materiale. Disse tekster bliver et bud på en "beginner's guide" til keramikens verden og vil være med til at åbne keramikens verden for intetanende gæster.

Siden 1995 har Vejen Kunstmuseum årligt lavet kalender-udstillingerne, der giver en levende, nutidig vinkel på billedhugger Niels Hansen Jacobsen (1861-1941). Gæsterne er billedhuggere og andre billedkunstnere: 1995 Pontus Kjerrman, 1996 Niels Guttormsen, 1997 Bjørn Nørsgaard, 1998 Erik Heide, 1999 Eric Erlandsen, 2000 ART OF HEART, Lone Høyer Hansen, Eva Koch og Lisa Rosenmeier, 2001 Sigrid Lütken, 2002 NHJ, 2003 BAGVÆRK MED GLASUR, 2004 LYS-SKY-PANDE-

KAGE, 2005 John Olsen, 2006 Susanne Whittingham, 2007 SNOW-FALL, 2008 Morten Steen Hebsgaard, 2009 Peter Carlsen, 2010 Eva Steen Christensen, 2011 Marianne Jørgensen.

For præcis 10 år siden rummede kalenderen – som eneste undtagelse – værker af en afdød. Det var en formidling af Niels Hansen Jacobsens keramiske krukker og statuetter. Gæsterne fik en nær oplevelse af det ganske særlige i hans keramiske verden. Netop dens stærke stoflighed kommer i fokus i GLASURGLÆDER. Deres værker kommer konkret og fysisk til at stå i dialog med Niels Hansen Jacobsens keramik. De konkrete værker af de nulevende udøvere er valgt, fordi de synes at illustrere det, som man ser for sig, når Axel Salto citerer Hansen Jacobsen for at have sagt:

**JEG REGNER ET STYKKE STENTØJ FOR AT VÆRE GODT,
NAAR DET I HELE SIN KARAKTER ER SOM ET LAVA,
EN STUMP AF JORDENS URSTOF LØSNET VED ERUPTION.**

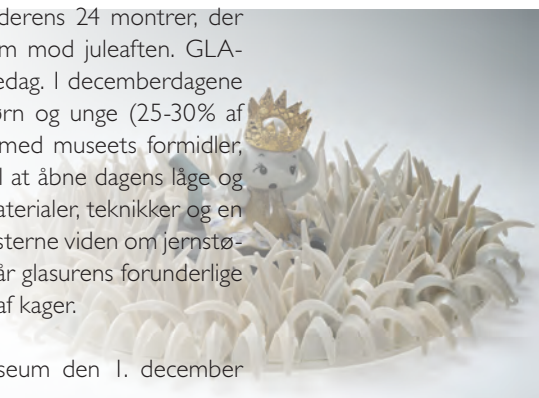
Fra Jette Löwén Dalls generation inviteres Ane Fabricius Christensen,

dernæst følger Gurli Elbækgaard, Morten Løbner Espersen, Bente Skjøttgaard og Asger Kristensen, der var en af Jette Löwén Dalls lærere på Designskolen i Kolding. Dermed sluttet ringen, og der indgår lidt geografi. Asger Kristensen har i mange år virket i Ho (i dag bosat Nykøbing S), Ane Fabricius Christensen arbejder i Kolding, og Jette Löwén Dall i Skodborg syd for Vejen, mens de øvrige tre lever og arbejder i København.

De fleste af gæsterne er allerede repræsenteret i Vejen Kunstmuseums samling. Deres værker sættes i museets bageste særudstillings-sal i spil i en dialog, der konkret kommer til at foregå ved en direkte sammenstilling af de involverede kunstneres værker. Til forskel for den gængse opstilling kunstner for kunstner bliver det i stedet slægtskaber i stoflighed og toner, der bliver afgørende i samtalen mellem værker af den afdøde mester, Niels Hansen Jacobsen, og dem, der løfter arven og viser nye veje.

Den forreste særudstillingssal rummer kalenderens 24 montrer, der gradvist og flere gange om dagen åbnes frem mod juleaften. GLASURGLÆDER står fuldt færdig fra anden juledag. I decemberdagene besøges kalenderen af 600-900 tilmeldte børn og unge (25-30% af museets gæster er under 18), der sammen med museets formidlere, billedhuggeren Sophus Ejler Jepsen, er med til at åbne dagens låge og få en god snak om de enkelte kunstværker, materialer, teknikker og en helt anden verden. Hvor andre år har givet gæsterne viden om jernstøberi, marmorgips eller glasmaleri møder de i år glasurens forunderlige verden som andet end et sødt lag på toppen af kager.

GLASURGLÆDER vises på Vejen Kunstmuseum den 1. december 2012 til den 12. maj 2013 ■

PIANISTEN JONAS FREDERIK

Koncert tirsdag den 12. marts kl. 19.30

Værker af: Schumann, Erik Zeisl, Liszt og Niels W. Gade

Jonas Frederik er 27 år, uddannet på Det Jyske Musikkonservatorium hos professor John Damgaard og er desuden autodidakt komponist. Jonas Frederik er ligeledes fast tilknyttet det professionelle østjyske kammerensemble VIVA som pianist.

Jonas Frederik har modtaget adskillige legater deriblandt dobbelt portion, som den eneste nogensinde, af Dansk Musikpædagogisk Forenings legat, Kontorchef Arthur Andersson og Hustru Pianistinde Ellen Anderssons legat og Lions Club-legater. Senest er han modtager af Champagneprisen 2011, uddelt af komponist og pianist Villy Stolarczyk.

Koncerter i udlandet omfatter bl.a. Sverige, Italien, USA og Frankrig, hvor han også flere gange har repræsenteret Danmark ved "Orchesterdes Universelles". Som komponist og dirigent er Jonas Frederik senest blevet præsenteret i Italien i 2011 ved uropførelsen af et nyt værk for kammerorkester.

Professor John Damgaard ved Det Jyske Musikkonservatorium udtaler: "En særdeles udtryksfuld kunstner... besidder en klang forbeholdt de få! Det er min klare opfattelse, at Jonas Frederik er en musiker, som vil gøre sig gældende på mange måder i dansk musikliv fremover. Udover at være en førsteklases musiker besidder han en formidlingslyst og -evne, som er sjælden."

Jonas Frederik spiller bl.a. musik af Erich Zeisl (født 1905 i Wien - død 1959 i Los Angeles). Han var en østrigsk komponist og musiklærer af jødisk oprindelse. Tonesproget er romantisk med et nyere præg, men absolut nemmere at lytte til end f. eks Alban Bergs klaversonate.

Vi skal høre Zeisls suite "November:" Den er skrevet i dagene, hvor familien blev nødt til at flygte fra Wien, da nazisterne gjorde deres indtog. Dramatisk og skøn musik, som kun kan anbefales.

Kom og oplev en aften med klassisk musik af høj kvalitet. ■

VIVA LA VIDA – LÆNGE LEVE LIVET

EN FORTÆLLERFORESTILLING OM DEN MEXIKANSKE MALER

FRIDA KAHLO

Tirsdag den 26. februar kl. 19.30 - varighed 70 minutter

Af og med Dorthe Futtrup

Maleren Frida Kahlo (1907-54) var et lidenskabeligt menneske. Hun havde humor og var begavet med et stort kunstnerisk talent. Hendes baggrund var en blanding af flere kulturer. Faderen var ungarsk jøde, og moderen var af indiansk afstamning og stærkt troende katolik.

Ægteskabet med den berømte mexicanske murmaler Diego Rivera var stormfyldt. Fridas erotiske appetit var stor, selv om hun det meste af livet levede som krøbling.

Hun havde omgang med mange kendte personer - bl.a. Trotskij, André Breton, Picasso, Marcel Duchamp, Max Ernst og Nelson Rockefeller. Frida Kahlo er en myte, og hendes historie er dramatisk og eksotisk.

Fortællingen handler om Fridas kunstneriske drivkraft og hendes kærlighed til Diego Rivera. Samtidig rummer fortællingen tidens politiske historie.

Jeg indlever mig i mennesket bag personligheden. Ved en kombination af fakta og fiktion fortæller jeg et menneske frem på godt og ondt - skildrer et menneske med store talenter, men også med skyggesider. Det sker med samtidens synsvinkel, men også med kant til den tid, som mine lyttere lever i. ■

Jeg er blevet ramt af to alvorlige ulykker i mit liv. Den første ulykke var en sporvogn - den anden var Diego Rivera»

MALER OG KERAMIKER CHRISTINE SWANE

Af Teresa Nielsen, museumsleder

Med jævne mellemrum sker det, at gæster ønsker at se gruppeportrættet "De fire Malerinder" af Sigurd Swane. Efter aftale havde en gæst bedt om at få det frem den 13. juni 2012. Det store billede blev hentet på magasin, men blev denne gang fremme og indgik i en mindre omhængning i museets grønne kuppelsal. Gruppeportrættet har fået selskab af "Havedør", som Christine

Swane malede i 1948. Sammen år kom det til Vejen Kunstmuseum som gave fra Ny Carlsbergfondet. Ved siden af et sat en montre med tre stykker af hendes keramik. De er de seneste måneder kommet til samlingen i forlængelse af museets fokus på kunstnerkeramikken.

Den 19. november 1910 giftede maleren Christine Larsen (1876-1960) – en søster til fynbo-maleren Johannes Larsen – sig med kollegaen Sigurd Swane (1879-1973). Det blev et forholdsvis kortlivet ægteskab, hvori det var vanskeligt at finde plads til udfoldelse af to kunstnerkarrierer. 1920 opløstes det officielt.

Gruppeportrættet er i nederste venstre hjørne dateret 1912. Sigurd Swane malede det samme år som tre af de fire kvinder – Olga Meisner-Jensen (1877-1949), Cathrine Svendsen og Christine Swane sammen med to andre fynbo malere, Alhed Larsen (1872-1927) og Anna Syberg (1870-1914) – præsenterede deres værker i Den fries Udstillingsbygning i København. Den fjerde kvinde på maleriet er Emilie Demant Hatt (1873-1958).

Keramikken

Christine Swane sidder i forgrunden i profil mod højre. Ved siden af maleriet blev hun optaget af keramikken. I 1926 fik hun brændt skåle og krus hos pottemager Vinberg i Bregnerød – tæt ved Birkerød, hvor hun boede. Samme år søgte hun ind på Kunstindustrimuseets håndværkerskole for at få lidt bedre tekniske færdigheder. I en artikel fra 1934 skrev Poul Uttenreiter: "Allerede i Sommeren samme Aar (1926) byggede hun sin egen Ovn i Birkerød efter at have kigget lidt paa Pottemagerværkstederne der i Omegnen. Hun murede den egenhændigt af ildfaste Sten og Ler, en Ovn af beskedent Format, en Meter høj, en Meter dyb, ¾ Meter bred og kun i Stand til attage ca. 1000 Graders Varme, men velegnet for hendes polycrome Teknik, saaledes som den efterhaanden udformedes. Det grønne med det sorte, det gule og det

Den 16. juni 2012 skænkede Poul Erik Madsens datter den store Christine Swane skål til Vejen Kunstmuseum. I baggrunden anes Sigurd Swanes 1912-portræt af fire kvindelige kunstnere.

Denne lille skål kom i efteråret til museet som gave fra Per-Olof Johansson, inv. VKV 2479.

blaa kunde under den tynde Tin- eller Blyglasur bevare hele den intime, klangfulde Skønhed, hele den Lethed og Charme, der vel næppe kan opnaas i en Muffelovn.

Det ejendommelige ved disse Lervarer hænger nøje sammen med hele deres primitive Art, og de har noget af det samme artistiske gedigne ved sig, som Arbejder af Thorvald Bindesbøll og Carl Petersen. Formen er altid af den største Simpelhed, Farverne klare og holdt ude fra hinanden ved det indridsede Mønster, og Figurmotiverne, hvor saadanne findes, stærkt stiliserede, ofte rent kubistiske."

De gode givere

Den mindste skål i montren kom i oktober 2011 til samlingen som gave fra Per-Olof Johansson. Under et besøg på museet var han optaget af Karl Schrøder-keramikken og dens tilknytning til Allerød. Samtidig bemærkede han, at Christine Swane ikke var repræsenteret i Keramiksamlingen, hvorefter gaven blev tilbudt – et meget flot udgangspunkt for at få dokumenteret denne side af den talentfulde kunstners virke. Skålen har tilhørt et par af kunstnerens venner, skuespilleren Gull-Mai Norin og instruktøren Søren Melson, der boede i udkanten af Birkerød. Christine Swane malede i 1943 et portræt af Gull-Mai Norin, der som ung søgte malervejen og en tid var elev hos Peter Rostrup Bøyesen. Da Søren Melson skulle flytte i 1980 kom skålen til en markandiser, hvor den fangede giverens blik.

Efter kontakt til samleren Poul Erik Madsens efterkommere fik den snart selskab af mere keramik. Fra hans bo er købt en krukke dekoreret med to krydsende blå fisk. Den er signeret med blødt svungne CS-bogstaver, som Christine Swane til tider også signerede sine malerier. Måske var den oprindeligt en lågkrukke. Hertil besluttede hans døtre, at en anden og større skål, der havde været deres mors, skulle komme til Vejen Kunstmuseum som gave frem for at komme på auktion – mange tak for den smukke tanke!

Efterlysning

Vejen Kunstmuseum forsker i Christine Swanes keramiske virke og ønsker på sigt sammen med andre kollegainstitutioner at præsentere denne side af hendes virke i en større udstilling. ■

Denne krukke har formodentlig oprindeligt været en lågkrukke.

Inv. VKV 2510.

Skulle der være gæster med viden om kunstneren og hvor hendes værker befinder sig, må de meget gerne kontakte museet med oplysninger, der kan være med til at kvalificere kortlægningen og indskrivningen af endnu en vigtig del af den danske kunsthistorie, hvor kvinderne hidtil har været for ringe beskrevet.

Skålen fra 1936 har tilhørt Poul Erik Madsens hustru, hvis oldemor var søster til Johannes Larsens hustru, maleren Alhed Larsen. Inv. VKV 2608.

KERAMIKER GERD BAARSTRØM

Udstilling på Vejen Bibliotek torsdag den 31. januar- torsdag den 28. februar

Erik Meistrup, journalist og fotograf ved Kunstavisen, skrev i 2006: "Gerd Baarstrøm er en keramikker med et lyst sind og en underfundig humor, hvilket kan mærkes som en resonans i hendes verden af keramiske væsener. Hun har skabt sin helt egen kunstneriske position, hvor hun forener høj professionalitet og fabulerende udfoldelse med en stram keramisk fortælle teknik. Der er kun det væsentlige tilbage i historien, når vi som beskuer møder hendes skulpturelle væsener, der inviterer til dialog og ikke mindst til selvstændig fantasi og meddigtning. Et litterært verdensbillede med en uudgrundelig fortælling om nogle grundlæggende træk ved livet som oplevelse og psykologisk udfordring. En helt særlig fugleskikkelse har invaderet Gerd Baarstrøms voliere – det er den lille fuglekonge, der balancerer på grænsen mellem selverkendelse og narcissistisk overmod, der kan være så vanskelig at finde og ikke mindst at lade være med at overskride

Hendes figurer er et spejl af den almen menneskelige trang til overdrivelse og er derfor i lige høj grad etiske som æstetiske i deres fortælling. Det moralske og det udtryksmæssige smelter sammen til en helhed, der gør hendes skulpturer til både positive udfordringer og til en æstetisk og kunstnerisk nydelse.

I de næbbede skulpturer rejser det "fuglede" sig ud og op af den keramiske masse, så man på forunderlig vis ikke er i tvivl om, at man står over for et af de væsener, der er bindeleddet mellem himlen og jorden. Altid er der en oprejsthed og lethed over disse væsener.

Hvis man kan tale om, at der findes keramiske udtryk, der er naivistiske – som det er kendt fra maleriet – så er det lige her, man møder det, og som griber fat i beskuerens umiddelbare følelser. Gerd Baarstrøm er en keramikker med en særegen verden fyldt med eksistenser og farver, der hele tiden skaber fortællinger og danner opfattelser af karakterer fyldt med dybde og liv. Et resultat der er udtryk for god kunst, og så kan det vel ikke være bedre."

Kort fortalt om Raku

En overvejende del af de udstillede arbejder er raku-brændte. Raku er japansk og betyder ro – lykke – glæde og velbehag. Brændemetoden blev brugt i forbindelse med teeceremonier i Japan i det 15. århundrede.

Glaserbrændingen foregår udendørs. De keramiske emner kommer i en brænde- eller gasfyret ovn og varmes op til ca. 1000 grader C. Gennem et hul i toppen af ovnen følger man med i varmegraderne i ovnen. Når glasuren er smeltet, åbnes ovnen og den 1000 grader varme ting tages op og placeres i savsmuld. Denne flammer straks op. Herefter dækkes tingen med savsmuld, og der lægges låg på. Der dannes nu røg, som trænger ind i leret og sværter det sort. Efter 5 – 10 minutter tages emner ud af savsmuldet, køles ned og sodrester renses væk med rens-let og skurepulver.

Vejr, temperatur og vind spiller en stor rolle for udseendet af den færdige figur. ■

AMERIKANSK KUNST OG IDENTITET

Foredrag onsdag den 20. marts kl. 19.30

Af billedkunstner Kræsten Byskov

USA er en dynamisk, og i forhold til Europa, meget ung nation. Dette kan ses i den amerikanske kunst, der startede med at efterligne Europa, forsøgte dernæst at løsrive sig fra sine europæiske rødder, for til sidst at finde nogle udtryk, der er meget sigende om USA. Det endte med, at europæisk kunst efterlignede den amerikanske. Det er ikke længe siden, man kæmpede om slavespørgsmålet, og nu har man allerede mulighed for at genvælge en sort præsident. Det er et udtryk for en voldsom udvikling og dynamik. Men hvad siger den amerikanske kunst om mennesket, de kunstneriske udtryksmåder og ikke mindst den amerikanske identitet?

Dette vil blive gennemgået med eksempler fra de store amerikanske kunstnere, der har præget verdens synsmåder i det tyvende århundrede, f. eks. Edward Hopper, Jackson Pollock, Andy Warhole, Roy Lichtenstein og Jean Michel Basquiat. Disse kunstnere var stærke personligheder, der skabte stilarter, viste deres tid og ikke mindst afslørede noget af drivkraften i det amerikanske samfund.

Kræsten Krum Byskov er billedkunstner og underviser i maleri og kunsthistorie på Grundtvigs Højskole og har lavet studieture til Washington/New York sammen med USA-kommentator Mads Fuglede ■

Af Paul John Frandsen

Niels Hansen Jacobsens "Astronomien" i Skulptursalen på Vejen Kunstmuseum.

foto Pernille Klemp

Kast et blik på billederne af det værk, denne artikel skal handle om. Har man blot én gang set et ægyptisk kunstværk, vil man formodentlig ikke være i tvivl om, at skulpturen må knytte an til den faraoniske kultur. Men har man set mage til sammenstød? En nøgen mand. Et kæmpestort hoved af en sfinks. En passer holdt op i to strakte arme.

Manden på det ægyptiske hoved er det første, der møder den besøgende, som træder ind i den ottekanterede kuppelsal i Vejen Kunstmuseum, selve museets hjerte. Skulpturen er en af Niels Hansen Jacobsens tidligste, et grotesk og fascinerende værk, som han gav titlen "Astronomien".¹ Den er lavet af gips og måler

185 x 186 x 106 cm. Forlægget for sfinkshovedet er sandsynligvis Louvre-sfinksen af Amenemhat II. Billedhuggeren boede i Paris gennem det sidste tiår af det 19. århundrede, og selv om der i flere detaljer, så som længden på skægget og nemes-hovedklædet, er visse uoverensstemmelser mellem de to sfinkshoveder, er der næppe nogen tvivl om, at Hansen Jacobsen har fundet sin model under besøg på Louvre.²

I de år, da Niels Hansen Jacobsen gik på Akademiet (1884-88), var det stærkt præget af Wilhelm Bissens og andres naturalistiske klassicistiske opfattelse af, hvad der var kunstens genstandsområde. "Astronomien" viser dog, at Hansen Jacobsen ret hurtigt brugte sin tekniske og håndværksmæssige færdigheder i en anden kunsts tjeneste. Hans første større arbejde blev udstillet på Charlottenborgs Forårsudstilling i 1889, og her kan man i "Den bundne Loke" nærmest se et forlæg for den kropstype, vi møder i "Astronomien". Begge skulpturer viser en kraftfuld, nøgen, bagoverbøjet mandskrop, hvor et ben er bøjet. Men mens "Loke" dog kan karakteriseres som en nogenlunde realistisk gengivelse af en velkendt beretning fra den nordiske mytologi, tog Hansen Jacobsen, med "Astronomien" fra 1893, skridtet til at blive symbolist. Hvor Loke vrider sig i en sådan smerte, at jorden ryster og skælver,³ følger "astronomens" udspændte krop nemes-hovedklædets bue. Figuren kommer derved i en næsten uvirkelig tilstand, hvor det ene ben trækkes ind til kroppen, mens det andet bøjes bagud og udad, således at kroppen udtrykker en på en gang kontemplativ, afventende og forventningsfuld ro. Nu skal der ske noget. Passeren løftes op parallelt med kroppen, og fra sfinksen strømmer energi mod himmelen gennem mandens koncentrerede blik og åbningen mellem passerens spidser.

Det er umiddelbart mærkeligt, at passerer, brugt som måleinstrument, rent faktisk holdes forkert. I førsteudgaven af Salmonsens store illustrerede Konversationsleksikon skriver Observator J.Fr. Schroeter i artiklen "Astronomiske Instrumenter": *I den allerældste Tid bedømmes dette [Afstanden mellem Himmellegerne] efter Øjemaal... Det næste skridt var Benyttelse af en Passer, hvis Hoved blev holdt ved lagttagerens Øje, medens han sigtede langs dens Ben mod de Punkter, hvis Afstand søgtes. Aabningen af Passeren bestemtes ved at afsætte den paa en*

Cirkel, hvis Radius var saa stor som Passerens Længde. Passeren holdt ud i strakte arme har dog en langt større kunstnerisk effekt, hvad man ikke mindst kan overbevise sig om ved at se på figuren fra benene.⁴

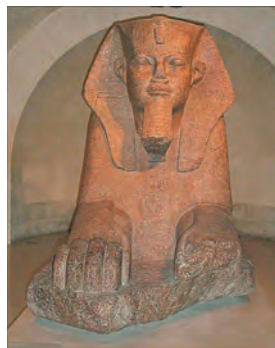
"Astronomien" er det syvende af Hansen Jacobsens værker. Med "Den ukendte stjerne" repræsenterer den et stadie i hans udvikling, som ikke vakte nogen større begejstring. Billedhuggerens biograf, Niels Th. Mortensen, karakteriserer "Astronomien" med ord som "forening af idealiseret Naturalisme og udspekuleret Symbolik." Det er "teatralsk" og ansigtet er "tragisk-lidenskabeligt",⁵ og hvis ikke det skulle være nok, så rummer Mortensens monografi ingen gengivelse af skulpturen. Den blev færdig i 1893 og udstillet på Société Nationale des Beaux-Arts i Paris i 1894; på Charlottenborg 1895, og endelig på en separatudstilling i Den frie Udstillings bygning i 1901. Så skal vi helt frem til 2011, før end skulpturen kan ses uden for Vejen; den har i 2011 og 2012 været vist på udstillingen "Himmelgåder" på Fuglsang og Fyns Kunstmuseum. Hvad ville kunstneren så med det værk? Vi er så heldige, at Hansen Jacobsen faktisk skrev en tekst til udstillingskataloget på Charlottenborg i 1894. Der står:

Ørkenens tilsandede Sphinx med det mystiske Smil, og det undrende Blik, det er Oldtidens Astronomie; endnu ligger Mennesket og maaler og grubler for at løse Universets uendelige Gaader.⁶

I kataloget til udstillingen "Himmelgåder" sættes "Astronomien" ind i en tolkningsramme, der med henvisning til den franske astronom og digter Camille Flammarion (1842-1925) ser stjernerne som "billede på en ophøjet transcendent natur"⁷, og hvor den jordiske spænding mellem kultur og natur søger forløsning i tanken på den himmelske uendelighed og en religiøst farvet længsel efter det evige. Det er ubestrideligt, at Flammarions næsten overmenneskelige virke kom til at udøve en betydelig indflydelse på hans samtid. Han var en af grundlæggerne af Société Astronomique de France, selskabets første præsident, og redaktør af såvel dets videnskabelige tidsskrift *Bulletin de la Société Astrono-*

På det gamle foto ses "Astronomien" i midteraksen i den oprindelige opstilling i Skulptursalen på Vejen Kunstmuseum.

*Sfinksen i Louvre
foto Lise Manniche*

Niels Hansen Jacobsen under arbejdet i 1901 med opstilling af "Astronomien" på sin 1901-udstilling på Den Frie i København.

mique de France (1. årgang 1887) som det mere populære *L'Astronomie – Revue d'astronomie populaire, de météorologie et de physique du globe* (1. årgang 1882). I perioden 1882-1893 findes i tidsskriftet fire artikler om oldtidens verdenssyn og mulige bidrag til vor forståelse af vor egen verden, men ingen af dem kan kaste lys over Hansen-Jacobsens valg af motiv. Den tidligste af dem – og den i flere henseender også bedst argumenterede – konkluderer sågar, at ægypterne i faraonisk tid ikke har præsteret noget, der med nogen grad af rimelighed kan kaldes astronomi, men kun astrologi eller liturgi.⁸ Hvidberg-Hansen og Oelsner indskriver skulpturen i "den klassiske tradition for at skildre astronomien allegorisk, her personificeret af en nøgen mand, hvis spændstige krop danner en flitsbue, mens måleredskabet minder om en pil."⁹ De bringer også Hansen-Jacobsens egen tekst om værket, men jeg synes ikke rigtigt, at deres tolkning understøttes af denne eller af skulpturen selv.

At forbinde Sfinksen – og sfinkser – med gåder og mystik er en urgammel esoterisk disciplin. Den søgende og usikre kunne konsultere en sfinks, således som det for eksempel ses på "The Questioner of the Sphinx", som Elihu Vedder (1836-1923) malede i 1862.¹⁰ Men hos Hansen Jacobsen er det Sfinksen, der undrer sig, sfinksen som nedsunket i sandet ruger over en anelsesfuld viden om universets beskaffenhed. En postuleret sammenhæng mellem universet – astronomien – og sfinksen er bestemt heller ikke ny. Efter hvad teksten mellem Giza-sfinksens forpoter selv fortæller, er den gigantiske skulptur en repræsentation af

solguden Ra og som sådan ophav til det kosmos, ægypterne levede i. I nyere tid er Sfinksen koblet til utallige teorier om en af højere magter udviklet kosmologisk plan med hele komplekset af pyramider og grave i Giza. Jeg behøver blot at minde om den grasserende forestilling om det hele som en repræsentation af en del af stjernebilledet Orions Bælte.

Nyt er derimod synet på menneskets rolle i denne proces, og især den gensidige befrugtning mellem menneskedyret Sfinksens viden og menneskets vilje og evne til at få klarhed over sin egen rolle og egne muligheder her i verden. Ja, det vil sige, fra en meget streng ægyptologisk vinkel viser den ovenfor nævnte tekst, som står mellem Sfinksens poter, at der bestemt kan samarbejdes mellem gud og menneske om så centrale forhold som magtudøvelse, og dermed opretholdelse af hele det kosmologiske maskineri. I teksten fortælles det, hvordan den senere farao Tuthmosis IV (1401-1391 f.Kr.) under en pause i en lang køretur er faldet i søvn i sandet under Sfinksens hoved. I en drøm åbenbarer den/solguden sig for ham, og lover ham kongemagten i Ægypten, hvis han graver den fri af det sand, hvori den næsten er blevet begravet. Og således sker det.

Men Hansen Jacobsen har nu nok haft noget andet i tankerne. Mennesket – manden – i skulpturen er "stor, velbygget og stærk, (...) et idealbillede på det handlekraftige menneske, en forening af hjerne og legeme."¹¹ Som sådan kan skulpturen ses som en klar modsætning til menneskene på rammen af det berømte billede/relief, "Jotunheimen", som J.F. Willumsen (1863-1958) udførte i 1892-93, altså på samme tid som "Astronomien". På begge sider findes et felt i gennembrudt metal (malet zink og emalje på kobber). Til venstre ses en række noget knoklede, vindtørre æggehoveder, mens vi til højre ser en flok glade, sundt udseende, solbrændte, syngende og dansende mennesker. De sidste repræsenterer det livsglade, det musiske og kunsten, mens de blege, gestikulerende og analyserende halvskaldede herrer til venstre er videnskabsmændene, hjernen. Det er de sidstnævnte, der hos Willumsen repræsenterer det positive og konstruktive menneskeliv. Men uanset hvilket hylster hjernen nu måtte være placeret i, så interesserer begge kunstnere sig for menneskets intellektuelle potentiale i de nævnte værker. I "Astronomien" er det altså koblet til den stadigt livskraftige myte om de vise gamle ægyptere, her repræsenteret

"Astronomien" fotograferet af Paul John Frandsen.

ved Sfinksen i ørknens sand. Interessant nok ved vi moderne ægyptologer ikke meget mere om, hvad de rigtigt gamle ægyptere vidste og tænkte om universet fysiske beskaffenhed. Vi er udmærket bekendte med, hvordan de tænkte sig universet indrettet, set fra hvad vi kalder en religiøs synsvinkel. Men når det kommer til den fysiske verden – således som den måtte tage sig ud på Sfinksens tid, midten af det 3. årtusinde f.Kr. – kan vi kun slutte os til deres viden ved at betragte de fysiske spor heraf. Her er det i virkeligheden kun den helt bevidste orientering af bygninger og grave efter verdenshjørnerne, som vi kan bruge til noget. De religiøse tekster viser os, at ægypterne skam også kendte til stjernebilleder, og kalendersystemet er som hos så godt som alle folkeslag baseret på såvel solens som månens bevægelser. Men jeg ser ikke nogen grund til ikke at sammenligne Hansens Jacobsens mand med en moderne ægyptolog. Hansens Jacobsens tolkning af værket understreger, at mennesket endnu ikke fuldt og helt er blevet et kulturvæsen. Det er på vej. Kroppens bue og de bøjede ben røber, at det er klar til at rejse sig til aktiv handling, men endnu ligger det dog og grubler. Siden dechifreringen af hieroglyfferne i 1822 er vi ægyptologer imidlertid blevet til videnskabsmænd, bevidste om eget potentiale og værd. "Sfinksen" er blevet målet for vort virke. Vi grubler mindre anelsesfuldt, men søger os frem i mylderet af tekster og arkæologisk materiale for at forstå, hvordan de gamle ægyptere nåede til indsigt. Målet er dog det samme: at producere viden om deres – og vor – verdens indretning.

Niels Hansen Jacobsen

"Løke lænket til klippeblokkene"

(foto Vejen Kunstmuseum)

Paul John Frandsen (født 1943) er dansk egyptolog, lektor ved Ægyptologi på Københavns Universitet. Artiklen tryktes for første gang i fagtidsskriftet *Papyrus* i forsommeren 2012, og er let forandret her.

Noter vedrørende Astronomien

- 1 Jeg takker museumsleder Teresa Nielsen for at have sendt mig bogen *Billedhugger Niels Hansen Jacobsen, Vejen Kunstmuseum* ums Forlag 2011, udgivet i anledning af billedhuggerens 150-års fødselsdag den 10. september 2011. Partielle gengivelser af "Astronomien" findes side 32 og 73. Teresa Nielsen takkes også for at have henvist mig til Gertrud Hvidberg-Hansen og Gertrud Oelsner (red.), *Himmelgåder – Dansk kunst og astronomi 1780-2010*, Odense: Forlaget Odense Bys Museer 2011, hvori skulpturen omtales og afbildes, fig. 37 og kat. 46.
- 2 Identifikationen af forlægget skyldes Lise Manniche, som hermed takkes. Sfinksen er publiceret af Biri Fay, *The Louvre Sphinx and Royal Sculpture from the Reign of Amenemhat II, Mainz am Rhein 1996*. I publikationen gengives Louvre-værket på 50 plancher, men det er især pls.15-23, der er relevante som sammenligningsgrundlag.
- 3 Mortensen, op.cit. gengiver historien således (side 21, moderniseret retskrivning): "Det fortælles om [Loke] i sagaen, at man med sønnens tarne bandt ham til tre klippeblokke, en sten under hans skulder, en anden under hans lænder og en tredje under hans knæhaser. En edderorm blev hængt over hans hoved, så dens gift dryppede ned i hans ansigt, når ikke hans hustru Sigyn opfangede giften i en skål. Hver gang eddergiften ramte hans ansigt, idet Sigyn et øjeblik tømte skålen, for Loke sammen med en sådan kraft, at hele jorden skælvede." Hele motivet, og den udspændte, forpinte krop, findes også på et billede af Holger H. Hansen (1890-1919) på Fuglsang Museum, gengivet i Gertrud Hvidberg-Hansen og Gertrud Oelsner (red.), *Livsløst. Sundhed – Skønhed – styrke i dansk kunst 1890 – 1940*, Fuglsang Kunstmuseum og Fyns Kunstmuseum 2008, side 331.
- 4 Bind II, 1894, side 218. "Salmonsens" udkom i 240 hæfter fra marts 1893. Det er ikke helt umuligt, at hæftet med artiklen 'Astronomiske Instrumenter' kan være udkommet i 1893.
- 5 Mortensen, op.cit., side 38.
- 6 Tekst og tekniske informationer findes på www.vejenkunstmuseum.dk, se under NHJ og dernæst NHJ skulpturer.
- 7 Hvidberg-Hansen og Oelsner, "Imellem nattens stjerner", i Hvidberg-Hansen og Oelsner (red.), *Himmelgåder*, side 113.
- 8 C. Detaille, 'L'Astronomie des anciens égyptiens', *L'Astronomie* 7 (1888), side 339-347. Flammarions eget bidrag, 'L'Ascension de la pensée humaine' i *L'Astronomie* 9 (1890), side 340-345 gør astronomien til videnskabens dronning og munder ud i en bekendelse til en lidt diffus religiøs nyplatonisme: 'L'univers matériel, tout ce que nous voyons, tout ce que nous touchons, est un mythe. Au fond de tout règne un agent invisible, une force immatérielle, qui gouverne les choses et les êtres. La Science moderne pourrait prendre pour devise l'expression du cygne de Mantoue [Vergil]: Mens agit molem, et celle de l'apôtre: In eo vivimus, movemur et sumus. Dieu et l'âme ne sont point imaginaires. C'est l'Invisible qui gouverne la création toute entière.'
- 9 Hvidberg-Hansen og Oelsner, *Himmelgåder*, side 114. Citatet fortsætter med at omtale figuren som en bueskytte, men efter som forfatterne ikke rigtigt kan forbinde denne med sfinxhovedet, tør de formodentlig ikke skrive lige ud, at skytten efter deres tolkning muligvis kunne være Hansen-Jacobsens måde at alludere til stjernebilledet Skytten eller Sagittarius.
- 10 Gengivet i Herman de Meulenaere, Patrick et Viviane Berko, *L'Égypte Ancienne dans la Peinture du XIXe siècle*, 1992, side 48; Carsten Bach-Nielsen og Bo Dahl Hermansen, *Alle tiders sfinks*, Århus: Tidsskriftet Sfinks, 2002, side 116.
- 11 Citatet stammer fra Teresa Nielsens artikel, 'Niels Hansen Jacobsen – Kropsskildringer' i Hvidberg-Hansen og Oelsner (red.), *Livsløst...*, side 293. ■

NOVEMBER 2012

Tirsdag den 27. kl. 19.30

Koncert: Randers Kammerorkester spiller Brahms og Schubert. Entree: 125/150 kr.

Billetter sælges ved indgangen fra kl. 19

DECEMBER 2012

Fra lørdag den 1. - 12. maj 2013

Udstillingen "Glasurglæder," der omfatter årets julekalender

Fredag - søndag den 28., 29. og 30.

Kunst 6630: Kunstudstilling i Rødding Centeret

JANUAR 2013

Fredag den 18. kl. 16

Sydjysk Kunstforening: Fernisering på Vinterudstillingen med Pernille Bejer og Ole Videbæk

Mandag den 21. kl. 19.30

Sydjysk Kunstforening: 2. foredrag i rækken "Strejftog gennem Tysklands kunst og historie"

Tirsdag den 22. kl. 19.30

Kunstforeningens ordinære generalforsamling med efterfølgende lodtrækning og underholdning

Torsdag den 31. - torsdag den 28. februar

Udstilling på Vejen bibliotek med værker af keramikker Gerd Baarstrøm

FEBRUAR 2013

Fredag den 8. kl. 19.30

Himmerland spiller original musik fra Danmark.

Entree: 200/225 kr. med let anretning i pausen.

Forsalg på museet fra 1. december

Mandag den 18. kl. 19.30

Sydjysk Kunstforening: 3. foredrag i rækken "Strejftog gennem Tysklands kunst og historie"

Tirsdag den 26. kl. 19.30

Fortællerforestilling: Den mexicanske maler Frida Kahlo – Viva la Vida – længe leve livet.

Af og med fortæller og forfatter Dorte Futtrup.

Entree: 75/100 kr.

MARTS 2013

Lørdag den 2. kl. 14

Syddansk Kunstforening: Fernisering på Den Censurerede Udstilling

Tirsdag den 5. kl. 19.30

Syddansk Kunstforening: Generalforsamling

Mandag den 11. kl. 19.30

Syddansk Kunstforening: 4. foredrag i rækken "Strejftog gennem Tysklands kunst og historie"

Tirsdag den 12. kl. 19.30

Koncert: Pianisten Jonas Frederik spiller værker af Schumann, Erik Zeisl og N.W. Gade

Entree: 65/85 kr.

Onsdag den 20. kl. 19.30

Foredrag: Amerikansk kunst ved kunstner og højskolelærer Kræsten Byskov.

Entree 35/50 kr.

Hvor intet andet er anført, foregår arrangementerne på Vejen Kunstmuseum